

Bilag 22

Foreningen af Lædervarefabrikanter i Danmark.

København, den 14. maj 1952.

Til rigsdagsudvalget for lædervarebeskatningen.

På Foreningen af Lædervarefabrikanter i Danmarks vegne tillader jeg mig at henvise til det den 26. marts d. å. afleverede indlæg ved vort forretningsudvalgs foretræde for det ærede rigsdagsudvalg, og jeg vil gerne her igen gentage vor protest mod lovens forlængelse.

Lovens midlertidige forlængelse i 2 måneder bevirkede, som allerede anført i vort indlæg den 26. marts, en næsten total standsning af salget, da alle vil afvente lovens ophævelse.

Specielt gør det forhold sig stærkt gældende, at enhver detaillist skal have en større kapital til rådighed for at kunne disponere på sædvanlig måde, idet disse også må betale skattens pålydende, 17,65 pct.

Situationen for samtlige lædervarefabrikanter er blevet yderligere forværret, idet salget er gået tilbage så meget, at det tenderer stærkt hen imod en fuldstændig ruin for hele branchen. Salget i dag kan næppe ansættes til mere end højst en fjerdedel af normalsalget.

Såfremt loven ikke ophæves, forudser vi en stor forøgelse af de virksomheders antal, som må give op og likvidere. Vi ved, at mange virksomheder kæmper en hård kamp for at holde ud.

Vi modtager daglig henvendelser fra vore medlemmer, og et medlem, hr. fabrikant Arthur Nydahl, Holstebro, har personlig tilskrevet vor højtærede finansminister, fordi den forhastede meddelelse i dagbladet „Politiken“ om, at omsætningsafgiften for lædervarer måske stod for fald, har medført, at kunderne nægtede modtagelse af tilsendte varer og at indeværende ordrer blev annulleret.

Det hele er i en sådan tilstand, at vi ikke kan se nogen anden udvej, end at loven hurtigst mulig ophæves, hvorfor vi tillader os at henstille til det ærede rigsdagsudvalg ikke at anbefale forlængelse af loven, men derimod anbefale lovens ophævelse.

P. f. v.

Vilh. Kruse.